ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 3. marca 2010 *

Vo veci T-36/06,

Bundesverband deutscher Banken eV, so sídlom v Berlíne (Nemecko), v zastúpení: H.-J. Niemeyer a K.-S. Scholz, advokáti,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: N. Khan a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorú v konaní podporujú:

Spolková krajina Hesensko (Nemecko), v zastúpení: pôvodne H.-J. Freund a M. Holzhäuser, neskôr H.-J. Freund a S. Lehr, advokáti,

a

Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko), v zastúpení: H.-J. Freund, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2005) 3232 v konečnom znení zo 6. septembra 2005 týkajúceho sa prevodu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale formou vkladu tichého spoločníka,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz (spravodajca), sudcovia V. Vadapalas a I. Labucka,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. septembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

A — *Sporný vklad*

1 Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (ďalej len „Helaba“) je jednou z najväčších bánk v Nemecku. Má právne postavenie organizácie, ktorá sa spravuje verejným právom. Majiteľmi Helaby sú od 1. januára 2001 Sparkassen- und Giroverband Hessen-Thüringen s podielom 85 %, Spolková krajina Hesensko (ďalej len „spolková krajina“) s podielom 10 % a spolková krajina Durínsko s podielom 5 %. Helaba vykonáva činnosť banky, ktorú zvyčajne využíva spolková krajina a spolková krajina Durínsko, ako aj centrálnej banky sporiteľní Hesenska a Durínska. Takisto podniká ako komerčná banka na vnútroštátnom trhu i na medzinárodných trhoch.

2 Hessischer Investitionsfonds (ďalej len „špeciálny fond“) bol vytvorený ako osobitné aktívum spolkovej krajiny v roku 1970. Ponúka pôžičky bez úroku alebo so zníženou úrokovou sadzbou na lokálne investičné projekty. Legislatívnou zmenou prijatou 13. decembra 2002 bolo Hessisches Ministerium der Finanzen (ministerstvo financií spolkovej krajiny) splnomocnené ho úplne alebo čiastočne postúpiť na úverovú inštitúciu ako finančný vklad, a to vo forme vkladu tichého spoločníka v zmysle § 10

Kreditwesengesetz (zákon o úverovaní, ďalej len „KWG“) alebo v inej forme, ktorú uznáva právna úprava dohľadu, za odplatu bežnú na trhu.

3 Na tento účel sa spolková krajina a Helaba dohodli na podmienkach, za ktorých možno špeciálny fond previesť na Helabu. Podľa návrhu zmluvy malo byť osobitné aktívum prevedené na Helabu vo forme vkladu tichého spoločníka na neobmedzený čas (ďalej len „sporný vklad“) za cenu 594 miliónov eur a za odplatu 1,65 % z jeho nominálnej hodnoty zníženej o vklad nevyhnutný na zabezpečenie poskytovania pôžičiek, ktoré sú spojené s lokálnymi investičnými projektmi, zo špeciálneho fondu. Návrh zmluvy neobsahuje klauzulu o zvýšení úrokov (ďalej len „step-up klauzula“), podľa ktorej sa odplata po uplynutí určitého času zvyšuje.

4 Podľa článku 2 návrhu zmluvy nárok na odplatu nevzniká, pokiaľ Helaba vykáže ročnú stratu, teda pokiaľ v jej výkaze ziskov a strát bude uvedená strata za predchádzajúci obchodný rok, alebo ak by vyplatenie odplaty viedlo k ročnej účtovnej strate. Neuhradené odplaty sa vyplatia v priebehu nasledujúcich rokov, pokiaľ v nich nedôjde k ročnej strate a ak by vyplatenie odplaty k takej strate neviedlo. Sporný vklad sa plne podieľa na stratách, ale akékoľvek zníženie jeho hodnoty bude Helaba musieť doplniť v nasledujúcom roku až do výšky jeho nominálnej hodnoty. Úhrada odplaty za sporný vklad má prednosť pred vyplatením dividend zo základného imania a pred doplnením rezerv.

5 Podľa článku 4 návrhu zmluvy je výpoveď sporného vkladu spolkovou krajinou vylúčená. V zmysle odseku 8 tohto ustanovenia „v prípade konkurzu na majetok [Helaby] alebo v prípade jej likvidácie bude [sporný] vklad vrátený až po uspokojení všetkých veriteľov [Helaby] vrátane majiteľov podielových cenných papierov, ako aj veriteľov

z iného zabezpečovacieho kapitálu v zmysle § 10 ods. 5a KWG, ale pred uspokojením majiteľov podielov na základnom imaní“.

B — *Správne konanie a napadnuté rozhodnutie*

6 Listom zo 4. júna 2004 Spolková republika Nemecko oznámila svoj úmysel uskutočniť sporný vklad a požiadala Komisiu Európskych spoločenstiev, aby konštatovala, že nejde o štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

7 Dňa 4. augusta 2004 si Komisia vyžiadala doplňujúce informácie, ktoré jej Spolková republika Nemecko poskytla v listoch z 31. augusta a zo 7. septembra 2004.

8 Listom z 29. septembra 2004 Komisia požiadala Spolkovú republiku Nemecko, aby jej v zmysle článku 4 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) dala svoj súhlas na predĺženie lehoty dvoch mesiacov, v ktorej musí uskutočniť predbežné preskúmanie oznámeného opatrenia. Listom zo 7. októbra 2004 Spolková republika Nemecko súhlasila s predĺžením uvedenej lehoty do 31. decembra 2004.

9 Listami z 15. a 22. novembra 2004 Komisia požiadala Spolkovú republiku Nemecko o ďalšie informácie.

10 Listom z 21. decembra 2004 Komisia stanovila Spolkovej republike Nemecko lehotu 30 dní na predloženie požadovaných informácií a vyhlásila, že v prípade, ak jej informácie nebudú poskytnuté včas, bude oznámenie považovať za stiahnuté v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 659/1999.

11 Listom z 30. marca 2005 Spolková republika Nemecko poskytla doplňujúce informácie o súlade s trhovými podmienkami. Komisia požiadala o ďalšie informácie listom z 20. mája 2005, na ktorý Spolková republika Nemecko odpovedala listom z 3. júna 2005.

12 Svojím rozhodnutím K(2005) 3232 v konečnom znení zo 6. septembra 2005 týkajúcim sa prevodu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale formou vkladu tichého spoločníka (ďalej len „napadnuté rozhodnutie") Komisia na záver fázy predbežného preskúmania rozhodla, že sporný vklad nepredstavuje štátnu pomoc.

13 V napadnutom rozhodnutí Komisia uvádza, že na účely preskúmania, či sporný vklad poskytuje Helabe výhodu, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, treba uplatniť kritérium „investora podnikajúceho v trhovej ekonomike" (ďalej len „súkromný investor"), podľa ktorého štátnu pomoc nepredstavujú vklady kapitálu uskutočnené za podmienok, za ktorých by bol súkromný investor ochotný previesť finančné prostriedky na porovnateľný súkromný podnik. Komisia v tejto súvislosti odkazuje na rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia (T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, ďalej len „rozsudok WestLB").

14 Pokiaľ najprv ide o právnu a ekonomickú kvalifikáciu, Komisia sa domnieva, že sporný vklad je porovnateľný s inými vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a že v dôsledku toho možno trhový charakter odplaty dohodnutej medzi stranami

posúdiť porovnaním s odplatou za uvedené vklady tichých spoločníkov. V tomto ohľade Komisia v prvom rade konštatuje, že sporný vklad bol výslovne kvalifikovaný ako vklad tichého spoločníka v návrhu zmluvy. V druhom rade tvrdí, že podmienky sporného vkladu sú porovnateľné s podmienkami iných vkladov tichých spoločníkov v tom, že uvedený vklad musí byť vrátený pred základným imaním a že spolková krajina dostane celú dohodnutú odplatu a nie dividendu v pomere k zisku. Dodáva, že na trhu sa vyskytujú vklady tichých spoločníkov bez klauzúl step-up, akým je aj sporný vklad, a že jeho veľkosť nie je nezvyčajná. V poznámke pod čiarou napokon odkazuje, pokiaľ ide o kvalifikáciu vkladu, na svoje rozhodnutie 2006/742/ES z 20. októbra 2004 o pomoci Nemecka v prospech Helaby (Ú. v. EÚ L 307, 2006, s. 159), o ktoré ide vo veci, ktorá viedla k rozsudku Všeobecného súdu z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05, zatiaľ neuverejnený v Zbierke).

15 Komisia ďalej vypočítala primeranú odplatu za kapitál, ktorý môže Helaba použiť na rozšírenie svojich úverových činností. V tejto súvislosti vysvetľuje, že odplata za vklady tichých spoločníkov v trhových podmienkach zodpovedá referenčnej sadzbe zvýšenej o prirážku odplaty (ďalej len „odplata za zabezpečenie“). Domnieva sa však, že v prejednávanej veci musí byť zodpovedajúca časť referenčnej sadzby odpočítaná od trhovej odplaty, aby sa zohľadnila skutočnosť, že sporný vklad neposkytuje Helabe likviditu. Naopak usudzuje, že daň z priemyselných a obchodných činností (ďalej len „daň z podnikania“), ktorú musia platiť priemyselní a obchodní investori vykonávajúci svoju činnosť v Nemecku a ktorú musí v prejednávanej veci platiť Helaba, pretože spolková krajina na to nie je povinná, musí byť pripočítaná k sadzbe odplaty dohodnutej medzi stranami, keďže tvorí časť nákladov, ktoré znáša Helaba z dôvodu sporného vkladu.

16 Pokiaľ ide o výpočet trhovej odplaty za zabezpečenie, Komisia opiera svoje závery o dva znalecké posudky investičných bánk a o správu audítorskej spoločnosti, ktorá sa týka uvedených posudkov. So zreteľom na tieto tri posudky a správy Komisia považuje za primerané vychádzať z odplaty za zabezpečenie vo výške 65 až 90 základných bodov, ktorá zodpovedá prirážke zistenej na trhu s vkladmi tichých spoločníkov, ku

ktorým došlo v odvetví bankovníctva v Európe a ktoré znejú na euro, sú na neurčitý čas a obsahujú step-up klauzulu.

17 Komisia preskúmala, či je potrebné uplatniť prirážky alebo zrážky k tejto odplate za zabezpečenie, aby sa zohľadnili špecifiká sporného vkladu vo vzťahu k vkladom tichých spoločníkov, ktoré boli použité ako referenčný bod pri výpočte uvedenej odplaty. V tejto súvislosti sa domnieva, že je potrebné uplatniť prirážku 30 až 40 základných bodov, aby sa zohľadnila skutočnosť, že sporný vklad na rozdiel od vkladov tichých spoločníkov na neurčitý čas, ktoré boli použité ako referenčný bod, neobsahuje step-up klauzulu. Usúdila však, že nie je potrebné uplatniť prirážku ani z dôvodu, že v dôsledku sporného vkladu by podiel vkladov tichých spoločníkov na základných vlastných zdrojoch Helaby bol 57 %, a teda zjavne vyšší než podiel tohto druhu finančného nástroja vo vlastných zdrojoch súkromných bánk, ani z dôvodu, že sporný vklad zvýši podiel vkladov tichého spoločníka, ktorý má spolková krajina na základných vlastných zdrojoch Helaby, na 44 %. Komisia napokon považuje za potenciálne odôvodnenú prirážku 10 základných bodov na zohľadnenie skutočnosti, že odplata sa uhrádza len vtedy, ak Helaba dosiahne ročný zisk, ale k tejto otázke sa definitívne nevyslovila, keďže zohľadnenie tejto prirážky nemení konečné posúdenie.

18 So zreteľom na všetky tieto úvahy dospela Komisia napokon k záveru, že trhová odplata za vklad, akým je sporný vklad, by bola 1 až 1,4 %. Preto sa domnieva, že sadzba odplaty 1,65 % dohodnutá medzi Helabou a spolkovou krajinou, ku ktorej sa pripočítavajú výdavky zodpovedajúce dani z podnikania, neposkytuje Helabe výhodu, a teda ju nemožno kvalifikovať ako štátnu pomoc.

19 Dodáva, že v máji 2005 Helaba predala súkromným inštitucionálnym investorom vklad tichého spoločníka na neurčitý čas bez step-up klauzuly v hodnote 250 miliónov eur a že odplata za tento vklad bola v sadzbe 5,5 % ročne. Vysvetľuje, že sadzba 5,5 % zodpovedá referenčnej sadzbe (Euribor alebo Mid-Swap, pričom napadnuté rozhodnutie spresňuje, že druhá uvedená bola ku dňu jeho prijatia 3,84 %) zvýšenej o odplatu za zabezpečenie. Usudzuje, že podmienky tohto vkladu tichého spoločníka

potvrdzujú jej posúdenie, že odplata dohodnutá za sporný vklad zodpovedá trhovej odplate, ako aj skutočnosť, že Helaba by bola schopná umiestniť vklad tichého spoločníka na trhu, ak by nedostala sporný vklad.

Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. januára 2006 žalobca, Bundesverband deutscher Banken eV (nemecký zväz súkromných bánk), podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

21 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. a 13. júna 2006 Helaba a spolková krajina podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Komisie. Uznesením zo 14. septembra 2006 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa vyhovel týmto návrhom. Vedľajší účastníci konania podali svoje vyjadrenia v stanovených lehotách. Žalobca a Komisia takisto podali svoje pripomienky k uvedeným vyjadreniam v stanovených lehotách.

22 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Súdu prvého stupňa, sudca spravodajca bol pridelený k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

23 Vzhľadom na skončenie mandátu jedného z členov komory predseda Súdu prvého stupňa určil iného sudcu na jej doplnenie na základe ustanovenia článku 32 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

24 Listom z 20. mája 2008 Súd prvého stupňa nariadil Komisii, aby predložila určité dokumenty vrátane dôvernej verzie napadnutého rozhodnutia. Komisia vyhovela tejto žiadosti v stanovenej lehote.

25 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

26 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 9. septembra 2008.

27 Pri tejto príležitosti bolo pred ukončením ústnej časti konania rozhodnuté, že Komisii sa umožní odpovedať písomne na jednu z otázok, ktoré položil Súd prvého stupňa. Komisia predložila svoju odpoveď a žalobca svoje pripomienky v stanovených lehotách. Ústna časť konania bola ukončená 8. októbra 2008.

28 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

29 Komisia, ktorú podporuje Helaba, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za neprípustnú a subsidiárne ju zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

30 Spolková krajina navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O prípustnosti*

31 Komisia, ktorú podporuje Helaba, tvrdí, že žaloba je neprípustná, pretože žalobca nie je napadnutým rozhodnutím osobne dotknutý.

32 Je potrebné pripomenúť, že súd je oprávnený posúdiť podľa okolností každej veci, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje zamietnutie žaloby vo veci samej bez toho, aby predtým rozhodol o námietke neprípustnosti podanej žalovaným (rozsudok Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, body 51 a 52, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2006, Sinaga/Komisia, T-217/99, T-321/00 a T-222/01, neuverejnený v Zbierke, bod 68).

33 Za okolností tejto veci Všeobecný súd usudzuje, že je potrebné vyjadriť sa najprv k dôvodom uvádzaným žalobcom bez toho, aby sa predtým rozhodlo o neprípustnosti, ktorej sa dovoláva Komisia, pretože žaloba o neplatnosť je v každom prípade a z dôvodov uvedených nižšie nedôvodná.

2. *O veci samej*

34 Žalobca uvádza tri žalobné dôvody založené na nedostatku odôvodnenia, porušení článku 87 ES a porušení jeho procesných práv tým, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES.

O žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia

35 Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o kvalifikovanie sporného vkladu za vklad tichého spoločníka na účely porovnania s trhovými podmienkami, zohľadnenie dane z podnikania, odpočítanie refinančných nákladov a trhový charakter odplaty.

O kvalifikovaní sporného vkladu

— Tvrdenia účastníkov konania

36 Žalobca tvrdí, že posúdenie Komisie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 25 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sporný vklad „je porovnateľný s inými vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu“, je nedostatočne odôvodnené.

37 Po prvé žalobca kritizuje skutočnosť, že Komisia založila svoje posúdenie kvalifikácie sporného vkladu na návrhu zmluvy, ale nezhrnula jej obsah. Tvrdí, že Komisia sa uspokojila s odkazom na skutočnosť, že účastníci sporného vkladu ho v návrhu zmluvy kvalifikovali ako vklad tichého spoločníka, a že v dôsledku toho neodôvodnila porovnateľnosť sporného vkladu s inými vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu.

38 Po druhé tvrdí, že Komisia neodôvodnila svoje tvrdenie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 26 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sporný vklad musí byť v prípade likvidácie alebo konkurzu vrátený pred základným imaním, hoci konkrétne zmluva týkajúca sa vkladu, o ktorý išlo vo veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovanému v bode 14 vyššie, stanovila, že jeho vrátenie nie je prednostné vo vzťahu k vráteniu základného imania.

39 Po tretie uvádza, že tvrdenie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 26 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého spolková krajina dostane „dostane celú dohodnutú odplatu, zatiaľ čo investor do základného imania má iba právo na vyplatenie dividendy

v pomere k zisku“, nie je jasné a neumožňuje zistiť, čo chcela Komisia preukázať týmto porovnaním.

40 Po štvrté Komisia podľa neho neodôvodnila tvrdenia nachádzajúce sa v odôvodnení č. 27 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých „na kapitálovom trhu sa vyskytujú vklady tichých spoločníkov bez klauzuly [step-up]“ a „ani veľkosť predmetného vkladu tichého spoločníka nie je nezvyčajná“. Žalobca sa domnieva, že ak Komisia chcela preukázať tieto tvrdenia odkazom na emisie z rokov 1998 a 1999, na ktoré sa odvolávala v rozhodnutí 2006/742, mala uviesť zodpovedajúcu časť tohto prvého rozhodnutia v napadnutom rozhodnutí. Ďalej usudzuje, že Komisia neodôvodnila, prečo bola situácia na kapitálovom trhu v rokoch 1998 a 1999 porovnateľná so situáciou, ktorá existovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, teda v lete 2005. Takisto tvrdí, že Komisia sa v rozhodnutí 2006/742 obmedzila na zopakovanie tvrdení, ktoré vo vzťahu k emisiám z rokov 1998 a 1999 uviedla Spolková republika Nemecko. Vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania dodáva, že napadnuté rozhodnutie nevyhovuje povinnosti odôvodnenia tým, že vklady tichých spoločníkov spomínané v jeho nedôvernej verzii nie sú identifikovateľné z dôvodu anonymity bánk.

41 Po piate Komisia podľa neho nedostatočne odôvodnila svoje tvrdenie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 29 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sporný vklad má pre spolkovú krajinu „rôzne výhody“ v porovnaní s investíciou do základného imania. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že tvrdenia Komisie sú „povrchné“, „jednostranné“ a „bezobsažné“.

42 Komisia, ktorú podporuje Helaba, popiera, že by napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o kvalifikáciu sporného vkladu za vklad tichého spoločníka. Spolková krajina neuviedla argumenty v tomto ohľade.

— Posúdenie Všeobecným súdom

43 Je potrebné pripomenúť, že rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy predmetného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Z odôvodnenia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie spôsobom, ktorý umožní jednak súdu vykonať preskúmanie jeho zákonnosti a jednak dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné (rozsudok WestLB, už citovaný v bode 13 vyššie, bod 278).

44 Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 253 ES treba posudzovať nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudok WestLB, už citovaný v bode 13 vyššie, bod 279).

45 Komisia najmä nie je povinná zaujať stanovisko k všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzali dotknuté subjekty, ale postačuje, aby vysvetlila skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadnú dôležitosť (rozsudok WestLB, už citovaný v bode 13 vyššie, bod 280).

46 Pokiaľ ide konkrétne o rozhodnutie Komisie, v ktorom usúdila, že oznámené opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc, povinnosť odôvodnenia vyžaduje, aby obsahovalo dôvody, pre ktoré Komisia usudzuje, že predmetné opatrenie nepatrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES.

47 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia,

ktorá sa týka meritórnej zákonnosti sporného aktu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Taliansko/Komisia, T-239/04 a T-323/04, Zb. s. II-3265, bod 117 a tam citovanú judikatúru).

48 Pokiaľ ide po prvé o kritiku žalobcu týkajúcu sa skutočnosti, že Komisia odkazuje na návrh zmluvy, hoci jeho obsah nie je ani uvedený v napadnutom rozhodnutí, ani známy žalobcovi alebo Všeobecnému súdu, postačuje konštatovať, že aj keď Komisia neuvádza znenie ustanovení návrhu zmluvy, spomína rôzne skutočnosti vyplývajúce z tohto návrhu, o ktoré opiera svoje právne posúdenie, takže aj žalobca, aj Všeobecný súd majú možnosť spoznať jej úvahy.

49 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého sa Komisia uspokojila s odkazom na skutočnosť, že účastníci sporného vkladu ho v návrhu zmluvy kvalifikovali za vklad tichého spoločníka, postačuje konštatovať, že jednak sa Komisia neopierala výlučne o kvalifikáciu, ktorú dali spornému vkladu jeho účastníci, a jednak že ak by to aj urobila, táto okolnosť by nespôsobila nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže otázka, či Komisia môže kvalifikovať vklad tak, že sa oprie výlučne o kvalifikáciu, ktorú mu dali účastníci, sa týka dôvodnosti odôvodnenia, ktoré uviedla Komisia, a nie jeho dostatočnosti.

50 Pokiaľ ide po druhé o údajne chýbajúce odôvodnenie tvrdenia Komisie, podľa ktorého sporný vklad musí byť v prípade likvidácie alebo konkurzu vrátený pred základným imaním, treba poznamenať, že uvedené tvrdenie je iba konštatovaním skutočnosti vyplývajúcej z návrhu zmluvy (pozri bod 5 vyššie), a preto nemusí byť ani odôvodnené. Pochybnosti, ktoré vyjadril žalobca vo vzťahu k otázke, či toto konštatovanie je správne alebo nesprávne, sa netýka dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale jeho dôvodnosti a konkrétne vecnej správnosti skutkového stavu zisteného Komisiou.

51 Pokiaľ ide po tretie o odôvodnenie tvrdenia Komisie, podľa ktorého spolková krajina dostane „celú dohodnutú odplatu, zatiaľ čo investor do základného imania má iba právo na vyplatenie dividendy v pomere k zisku“, postačuje konštatovať, že zo znenia celej vety odôvodnenia č 26 napadnutého rozhodnutia, v ktorej sa uvádza, že spolková krajina dostane „rovnako ako investor vkladu tichého spoločníka na kapitálovom trhu“ celú uvedenú odplatu, je zrejmé, že Komisia usúdila, že forma odplaty dohodnutá pre sporný vklad je typická pre vklady tichých spoločníkov a nie vklady do základného imania a že táto okolnosť ako jedna z viacerých hovorí v prospech kvalifikácie sporného vkladu za vklad tichého spoločníka. Pochybnosti vyjadrené žalobcom vo vzťahu k otázke, či forma odplaty dohodnutá pre sporný vklad je skutočne typická pre vklady tichých spoločníkov, sa netýka odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale jeho dôvodnosti.

52 Pokiaľ ide po štvrté o odôvodnenie tvrdení Komisie, podľa ktorých „na kapitálovom trhu sa vyskytujú vklady tichých spoločníkov bez klauzuly [step-up]“ a „veľkosť predmetného vkladu tichého spoločníka nie je… nezvyčajná“, postačuje poznamenať, že Komisia sa obmedzila na konštatovanie dvoch okolností, ktoré jasne vyplývajú z informácií uvedených v znaleckých posudkoch a najmä z transakcií uskutočnených na trhu, na ktoré odkazuje v odôvodneniach č. 49 a 56 napadnutého rozhodnutia. Odkaz na rozhodnutie 2006/742, ktorý sa nachádza v poznámke pod čiarou, sa netýka týchto dvoch konštatovaní, ale súboru úvah Komisie vo vzťahu ku kvalifikovaniu sporného vkladu za vklad tichého spoločníka na účely porovnania dohodnutej odplaty so situáciou na trhu. Keďže Komisia neopierala tieto tvrdenia o údaje o trhu týkajúce sa rokov 1998 a 1999, nemusela odôvodniť, prečo by situácia na trhu v rokoch 1998 a 1999 mala byť porovnateľná so situáciou, ktorá existovala v čase, keď bolo prijaté napadnuté rozhodnutie.

53 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého Komisia nemala odkazovať na rozhodnutie 2006/742 a mala v napadnutom rozhodnutí zopakovať relevantné časti tohto rozhodnutia, treba konštatovať, že toto tvrdenie vyvracia judikatúra, podľa ktorej je rozhodnutie dostatočne odôvodnené vtedy, ak odkazuje na dokument, ktorý už má osoba, ktorej je rozhodnutie určené, k dispozícii, a obsahujúci skutočnosti, na ktorých

inštitúcia založila svoje rozhodnutie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. apríla 1996, Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia, T-551/93, T-231/94, T-232/94, T-233/94 a T-234/94, Zb. s. II-247, bod 144), čo sa stalo v prejednávanej veci, keďže žalobca dostal kópiu rozhodnutia 2006/742 po jeho prijatí, niekoľko mesiacov pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

54 Čo sa týka tvrdenia založeného na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tom, že vklady tichých spoločníkov použité na porovnanie nebolo možné identifikovať z dôvodu anonymity bánk, ktoré ich vydali, je namieste zdôrazniť, že žalobca v skutočnosti kritizuje neúplnosť nedôvernej verzie, ktorú mal k dispozícii v čase podania svojej žaloby, a nie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ako také. Navyše treba uviesť, že utajenie určitých údajov v tejto verzii nemohlo v prejednávanej veci žalobcovi zamedziť, aby bránil svoje práva a overil dôvodnosť napadnutého rozhodnutia. Napriek skutočnosti, že názvy bánk, ktoré vydali predmetné vklady, sú utajené, nedôverná verzia napadnutého rozhodnutia totiž obsahuje dostatočne zrozumiteľne kritériá posúdenia, ktoré Komisii umožnili zaujať jej stanovisko. V každom prípade, dôverná verzia napadnutého rozhodnutia, ako bola oznámená Spolkovej republike Nemecko, bola predložená žalobcovi v priebehu konania (pozri bod 24 vyššie), pričom nedošlo k podaniu nových pripomienok založených na predmetných pasážach.

55 Pokiaľ ide po piate o posúdenie Komisie, podľa ktorého sporný vklad má pre spolkovú krajinu výhody v porovnaní s investíciou do základného imania, treba poznamenať, že žalobca svojím vyjadrením, že tvrdenia Komisie sú „povrchné", „jednostranné" a „bezobsažné", v skutočnosti nekritizuje dostatočnosť odôvodnenia, ale dôvodnosť uskutočneného posúdenia.

56 Za týchto okolností je namieste záver, že napadnuté rozhodnutie nie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o kvalifikovanie sporného vkladu.

O zohľadnení dane z podnikania

— Tvrdenia účastníkov konania

57 Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie vo vzťahu k posúdeniu nachádzajúcemu sa v odôvodnení č. 36, podľa ktorého „inštitucionálny investor v trhovom hospodárstve by… vyžadoval vyššiu odplatu než spolková krajina, aby si kompenzoval výdavky, ktoré by znášal z dôvodu [dane z podnikania]," a „Helaba by zase bola plne ochotná zaplatiť túto prirážku k odplate takému investorovi".

58 Komisia, ktorú podporuje Helaba, spochybňuje, že by napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o zohľadnenie dane z podnikania ako výdavku, ktorý má znášať Helaba z dôvodu sporného vkladu. Spolková krajina neuviedla argumenty v tomto ohľade.

— Posúdenie Všeobecným súdom

59 Je potrebné konštatovať, že Komisia v prejednávanej veci iba uplatnila záver, ku ktorému dospela v rozhodnutí 2006/742 vo vzťahu k vkladu, o ktorý išlo v uvedenej veci. Toto rozhodnutie, ako vyplýva z toho, čo už bolo uvedené (pozri bod 53 vyššie), mal žalobca k dispozícii.

60 Skúmanie rozhodnutia 2006/742, ako aj tvrdení žalobcu vo vzťahu k zjavne nesprávnemu posúdeniu, ktorého sa úda2jne dopustila Komisia v tejto súvislosti, uskutočnené v bodoch 188 až 192 rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie, pritom neodhalilo nijaký nedostatok

odôvodnenia, ktorý by zamedzoval žalobcovi spochybniť uvedené rozhodnutie alebo Všeobecnému súdu posúdiť jeho dôvodnosť.

61 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie v každom prípade rozvíja rozhodovaciu prax, ktorú žalobca poznal, a preto mohlo byť odôvodnené stručne (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 26. novembra 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a i./Komisia, 73/74, Zb. s. 1491, bod 31).

O odpočítaní refinančných nákladov

— Tvrdenia účastníkov konania

62 Žalobca tvrdí, že odôvodnenia č. 37 až 41 napadnutého rozhodnutia neumožňujú spoznať kritériá, o ktoré sa Komisia opierala, keď dospela k záveru, že Helaba v skutočnosti znáša v porovnaní so situáciou, ak by dostala hotovostný vklad tichého spoločníka, dodatočné refinančné náklady až do výšky hrubej refinančnej sadzby, ani pochopiť, prečo daňová odpočítateľnosť odplaty odôvodňuje odpočítanie refinančných nákladov.

63 Komisia, ktorú podporuje Helaba, spochybňuje, že by napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené vo vzťahu k zohľadneniu skutočnosti, že Helaba v prejednávanej veci znáša dodatočné refinančné náklady. Spolková krajina neuviedla argumenty v tomto ohľade.

— Posúdenie Všeobecným súdom

64 Treba poznamenať, že — ako uvádza žalobca vo svojej žalobe — Komisia v prejednávanej veci iba uplatnila záver, ku ktorému dospela v rozhodnutí 2006/742 vo vzťahu k vkladu, o ktorý v ňom išlo.

65 Za týchto okolností a vzhľadom na to, že Všeobecný súd usúdil vo svojom rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovanom v bode 14 vyššie, že Komisia dostatočne odôvodnila svoj záver (pozri body 265 až 267 rozsudku), je namieste odmietnuť tvrdenia žalobcu týkajúce sa údajne chýbajúceho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže mu mohol v každom prípade porozumieť vzhľadom na odôvodnenie, ktoré sa nachádza v rozhodnutí 2006/742 (pozri bod 61 vyššie).

O trhovom charaktere odplaty dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou

— Tvrdenia účastníkov konania

66 Žalobca tvrdí, že odôvodnenie, ktoré Komisia uviedla, aby dospela k záveru o trhovom charaktere odplaty dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou, je nedostatočné. V tomto ohľade uvádza, že tvrdenie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 69 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého skutočnosť, že vklady tichých spoločníkov predstavujú významnú časť základných vlastných zdrojov, má za následok, že sa zvyšuje možnosť využitia uvedených vkladov „namiesto základného imania“, je nedostatočné a v rozpore s jej tvrdením, že v prípade konkurzu musia byť vklady tichých spoločníkov vrátené pred základným imaním. Rovnako usudzuje, že tvrdenie Komisie nachádzajúce sa v odôvodnení č. 73 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého spolková krajina vykonáva značný vplyv na určenie rizikového profilu Helaby, nie je odôvodnené a že Komisia nevysvetľuje, či podmienky emisie v hodnote 500 miliónov

eur, ktorú spomína v odôvodnení č. 74 rozhodnutia a ktorú mal upísať jediný investor, sú porovnateľné s podmienkami sporného vkladu, takže ani žalobca, ani Všeobecný súd nie sú schopní overiť porovnateľnosť týchto dvoch vkladov.

67 Komisia, ktorú podporuje Helaba, spochybňuje, že by napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené vo vzťahu k trhovému charakteru odplaty dohodnutej pre sporný vklad. Spolková krajina neuviedla argumenty v tomto ohľade.

— Posúdenie Všeobecným súdom

68 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého skutočnosť, že vklady tichých spoločníkov predstavujú významnú časť základných vlastných zdrojov, má za následok, že sa zvyšuje možnosť využitia uvedených vkladov „namiesto základného imania", treba konštatovať, že aj keď jeho formulácia je nepresná, zo znenia napadnutého rozhodnutia ako celku jasne vyplýva, že Komisia týmto tvrdením nemala v úmysle definovať poradie prednosti medzi základným imaním a vkladmi tichých spoločníkov v prípade konkurzu, ale uviesť, že riziko, že základné imanie nebude v prípade hospodárskych ťažkostí postačovať, je vyššie, ak vklady tichých spoločníkov predstavujú významnú časť základných vlastných zdrojov. Toto tvrdenie preto nebráni žalobcovi spochybniť napadnuté rozhodnutie, ani Všeobecnému súdu posúdiť jeho zákonnosť.

69 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého spolková krajina vykonáva značný vplyv na určenie rizikového profilu Helaby, treba poznamenať, že Komisia v odôvodnení č. 73 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, o čo sa toto tvrdenie opiera. Aj keď je nesporne pravda, že toto vysvetlenie bolo utajené v nedôvernej verzii napadnutého rozhodnutia, ktorú mal žalobca k dispozícii v deň podania svojej žaloby, Komisia predložila na žiadosť Súdu prvého stupňa dôvernú verziu tohto rozhodnutia a tá bola

poskytnutá žalobcovi pred pojednávaním (pozri bod 24 vyššie). Za týchto okolností je namieste záver, že žalobca bol schopný brániť svoje práva.

70 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia nevysvetľuje, či podmienky emisie v hodnote 500 miliónov eur, ktorú mal upísať jediný investor, sú porovnateľné s podmienkami sporného vkladu, treba uviesť, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia cituje tento príklad, aby preukázala, že nie je vylúčené, aby investor sústredil svoje riziká do jediného podniku. Otázka, či skutočnosť, že toto sústredenie rizík do určitého podniku nie je vylúčené, postačuje na to, aby sa odplata dohodnutá medzi spolkovou krajinou a Helabou dala považovať za trhovú, sa pritom netýka odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale jeho dôvodnosti.

71 Za týchto okolností je namieste záver, že napadnuté rozhodnutie nie je postihnuté nedostatkom odôvodnenia, pokiaľ ide o trhový charakter odplaty dohodnutej pre sporný vklad.

72 Žalobný dôvod založený na chýbajúcom odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa teda zamieta.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ES

Tvrdenia účastníkov konania

73 Žalobca tvrdí, že Komisia porušila článok 87 ES tým, že usúdila, že odplata dohodnutá za sporný vklad je v súlade s kritériom súkromného investora, a preto nepredstavuje štátnu pomoc.

74 V tejto súvislosti uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila po prvé, že daň z podnikania, ktorú má Helaba uhradiť, musí byť pripočítaná k sadzbe odplaty dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou na účely porovnania s trhovými podmienkami, lebo tvorí časť nákladov, ktoré Helaba znáša v dôsledku uvedeného vkladu, po druhé, že musí byť zohľadnená skutočnosť, že Helabe vznikajú náklady, aby si na trhu zaobstarala likviditu, ktorú jej sporný vklad neposkytuje, a po tretie, že trhová odplata za zabezpečenie by bola nižšia než sadzba 1,65 % dohodnutá medzi účastníkmi a zvýšená o dopad dane z podnikania.

75 Čo sa týka zohľadnenia dane z podnikania a refinančných nákladov, ktoré Helaba znáša v dôsledku nelikvidného charakteru sporného vkladu, žalobca v podstate opakuje argumenty, ktoré uviedol v rámci veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovanému v bode 14 vyššie, a ktoré boli vysvetlené v bodoch 185 a 186, ako aj v bode 263 uvedeného rozsudku.

76 Čo sa týka primeranej výšky odplaty, v podstate tvrdí, že sporný vklad má vyšší rizikový profil než vklady tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a preto by súkromný investor za uvedený vklad vyžadoval vyššiu odplatu, než sa na trhu za vklady tichých spoločníkov vyžaduje. Opiera sa o veľkosť sporného vkladu, nemožnosť zbaviť sa investície pre spolkovú krajinu a riziko straty v prípade konkurzu. Okrem toho sa domnieva, že skutočnosť, že odplata dohodnutá za sporný vklad je fixná, nie je relevantná pre určenie trhovej sadzby a že Komisia sa nemala opierať o vklad tichého spoločníka, ktorý vydala Helaba v roku 2005, pretože ten nie je porovnateľný so sporným vkladom.

77 Komisia, ktorú podporujú spolková krajina a Helaba, spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Všeobecným súdom

78 Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa zohľadnenia dane z podnikania a odpočítania refinančných nákladov, treba ich zamietnuť z rovnakých dôvodov ako boli vysvetlené v bodoch 188 až 192 a 269 až 291 rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie.

79 Pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré majú preukázať, že sporný vklad má vyšší rizikový profil než vklady tichých spoločníkov použité Komisiou na porovnanie, je potrebné postupne preskúmať tvrdenia týkajúce sa významu, aký má pre výpočet trhovej odplaty, a teda pre posúdenie existencie štátnej pomoci, veľkosť investície, nemožnosť zbaviť sa investície pre spolkovú krajinu, riziko straty v prípade konkurzu, skutočnosť, že odplata dohodnutá za sporný vklad je fixná, ako aj relevantnosti porovnania s emisiou Helaby z mája 2005, ktoré uskutočnila Komisia.

— O veľkosti investície

80 V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že Komisia riadne nezohľadnila význam veľkosti investície na účely kvalifikovania sporného vkladu a porovnania odplaty dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou s odplatou za zabezpečenie vkladov tichých spoločníkov, ktoré boli vydané na trhu.

81 Pokiaľ ide po prvé o význam veľkosti investície pre kvalifikovanie sporného vkladu za vklad tichého spoločníka na účely porovnania s trhovými podmienkami, žalobca tvrdí, že okolnosti, že ho upísal jediný investor, že spolková krajina sa podieľa 44 % na základných vlastných zdrojoch Helaby a že sústredí 83 % svojich investícií do jedinej

a tej istej banky, približujú sporný vklad k základnému imaniu, keďže riziko pre spolkovú krajinu je vyššie než riziko, ktoré preberajú investori, ktorí upísali vklady tichých spoločníkov vydané na trhu.

82 Čo sa najprv týka skutočnosti, že sporný vklad v celosti upísal jediný investor, žalobca tvrdí s odkazom na rozsudok WestLB, už citovaný v bode 13 vyššie (bod 255), že investor, ktorý sám upísal celú výšku investície, nemôže brať ohľad na správanie iných subjektov na trhu, a preto je vystavený väčšiemu riziku.

83 Treba však poznamenať, že Súd prvého stupňa v bode 255 rozsudku WestLB, už citovaného v bode 13 vyššie, pri skúmaní primeranej odplaty za investíciu, a nie pri skúmaní kvalifikovania investície, iba usúdil, že obozretný súkromný investor, ktorý chce maximalizovať svoje zisky bez toho, aby sa vystavil prílišným rizikám v porovnaní s inými subjektmi na trhu, by v zásade vyžadoval minimálne výnos zodpovedajúci priemernému výnosu v predmetnom odvetví.

84 Je nutné konštatovať, že tento odkaz Súdu prvého stupňa na správanie iných investorov nepotvrdzuje tvrdenie žalobcu, keďže nesúvisí s otázkou, či skutočnosť, že investor upíše sám celú emisiu, zvyšuje rizikový profil investície.

85 Čo sa ďalej týka skutočnosti, že vklady tichého spoločníka, ktoré upísala spolková krajina, predstavujú 44 % základných vlastných zdrojov Helaby a 83 % investícií spolkovej krajiny, treba uviesť, že nie je zjavne chybné usúdiť, ako to Komisia implicitne urobila, že tieto dve okolnosti nie sú relevantné na určenie, či sporný vklad má rizikový profil bližší k profilu základného imania alebo k profilu vkladov tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a preto na určenie, či skúmanie trhového charakteru odplaty sa má uskutočniť s odkazom na odplatu za vklady tichých spoločníkov alebo za základné imanie. V tomto ohľade je vhodné odkázať na body 140 a 141 rozsudku z tohto dňa,

Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie, v ktorých Všeobecný súd zamietol podobné tvrdenia žalobcu.

86 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia tým, že nezohľadnila podiel na základných vlastných zdrojoch Helaby, ktorý má spolková krajina, na účely kvalifikovania sporného vkladu, protirečí svojmu rozhodnutiu 2006/737/ES z 20. októbra 2004 o pomoci Nemecka v prospech Westdeutsche Landesbank — Girozentrale, teraz WestLB AG (Ú. v. EÚ L 307, 2006, s. 22), v ktorom usúdila, že veľký objem investície predstavuje čiastkový dôkaz podobnosti so základným imaním.

87 Je totiž nutné konštatovať, že v rozhodnutí 2006/737 nebola ako čiastkový dôkaz, ktorý umožňuje uskutočnenú investíciu pripodobniť k základnému imaniu, posúdená veľkosť základných vlastných zdrojov, ktoré nadobudla Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko ako jediný upisovateľ, ale celková veľkosť transakcie, a to z dôvodu skutočnosti, že na rozdiel od prejednávanej veci mohla banka v tom čase nadobudnúť tak veľké množstvo základných vlastných zdrojov iba vo forme základného imania, nezávisle od otázky, či investícia pochádzala od jediného alebo viacerých investorov (pozri odôvodnenie č. 204 a nasl. rozhodnutia 2006/737).

88 Pokiaľ ide po druhé o význam veľkosti investície pre určenie trhovej odplaty, žalobca spochybňuje štyri tvrdenia, o ktoré sa Komisia opierala pri úsudku, že na zohľadnenie značnej angažovanosti spolkovej krajiny v Helabe nebolo potrebné uplatniť prirážku.

89 V prvom rade tak žalobca spochybňuje, že riziko vyplývajúce zo sústredenia investícií spolkovej krajiny v Helabe by bolo kompenzované okolnosťou, že odplata spolkovej krajiny nebola znížená napriek skutočnosti, že v trhových podmienkach by pridelenie celej emisie jedinému investorovi malo za následok zníženie odplaty. V tomto ohľade uvádza, že odkaz na prípadnú zrážku z odplaty v trhových podmienkach je

v prejednávanej veci irelevantný, lebo sporný vklad nebol ponúkaný veľkému počtu investorov, ktorí by preto boli v konkurenčnom vzťahu.

90 Treba poznamenať, že skutočnosť, že vklad nebol predmetom rokovaní na trhu, nespôsobuje zjavnú nesprávnosť úsudku, že možno zohľadniť zrážku z odplaty, ktorá má kompenzovať prípadnú prirážku k nej z dôvodu vysokej angažovanosti spolkovej krajiny v Helabe. Žalobca totiž netvrdí, že Helaba by si nemohla zadovážiť na trhu, prípadne od viacerých investorov, vklad, ktorý by mal z jej uhla pohľadu rovnaké vlastnosti ako sporný vklad (veľkosť, neobmedzený čas, odplata za zabezpečenie). Za týchto okolností mohla nabádať spolkovú krajinu ku vzdaniu sa prípadnej prirážky k odplate, aby zohľadnila svoju vysokú angažovanosť voči Helabe, keďže mohla odmietnuť jej ponuku a získať na trhu finančné prostriedky za nižšiu cenu.

91 Žalobca v druhom rade tvrdí, pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého spolková krajina vykonáva značný vplyv na určenie strategického rizikového profilu Helaby, že nedôverná verzia napadnutého rozhodnutia mu neumožňuje spoznať dôvody, pre ktoré Komisia dospela k tomuto záveru, a že v každom prípade nevysvetľuje, prečo by sa spolková krajina mala z tohto dôvodu vzdať primeranej odplaty za sporný vklad.

92 Je potrebné poznamenať, že aj keď žalobca zrejme spochybňuje dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, tieto tvrdenia sa nachádzajú v časti žaloby s názvom „Chybné tvrdenia Komisie“ v žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ES, a nie v časti, ktorá sa týka žalobného dôvodu založeného na nedostatočnom odôvodnení.

93 Čo sa v každom prípade týka skutočnosti, že dôvod, pre ktorý Komisia dospela k záveru, že spolková krajina vykonáva značný vplyv na určenie strategického

rizikového profilu Helaby, sa nenachádza v nedôvernej verzii napadnutého rozhodnutia, treba poukázať na bod 69 vyššie, kde toto tvrdenie už Všeobecný súd zamietol.

94 Čo sa týka vzťahu medzi značným vplyvom spolkovej krajiny na určenie strategického rizikového profilu Helaby a výškou odplaty, je potrebné uviesť, že zo znenia odôvodnení č. 71 až 74 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia usúdila, že tento vplyv spolu s ďalšími tromi okolnosťami, ktoré skúmala, znižuje riziko, ktoré pre spolkovú krajinu vyplýva zo skutočnosti, že jej patrí významná časť základných vlastných zdrojov Helaby a v nej sústredí 83 % svojich investícií, a preto sa spolková krajina nevzdala vyššej odplaty za sporný vklad, ale akceptovala primeranú odplatu so zreteľom na všetky okolnosti transakcie. Je však nutné konštatovať, že žalobca neuvádza konkrétne tvrdenie, ktoré by malo preukázať, že je zjavne nesprávne usudzovať, že značný vplyv spolkovej krajiny na rizikový profil Helaby by mohol kompenzovať riziko, ktorému je vystavená spolková krajina preto, lebo jej patrí významná časť základných vlastných zdrojov Helaby a sústredí v nej 83 % svojich investícií.

95 V treťom rade žalobca spochybňuje relevantnosť odkazu, ktorý Komisia urobila na emisiu v hodnote 500 miliónov eur, ktorú upísal jediný investor. V tomto ohľade kritizuje skutočnosť, že Komisia neidentifikovala túto transakciu a nespresnila podrobnosti o nej, a uvádza, že za týchto okolností nie je možné dospieť k záveru, že skutočnosť, že spolková krajina upísala celý sporný vklad, nie je ničím nezvyčajná.

96 Je opodstatnené konštatovať, ako to tvrdí žalobca, že samotná skutočnosť, že investor upísal emisiu 500 miliónov eur, nepostačuje na preukázanie, že rizikový profil sporného vkladu nevedie k vyššej odplate než je odplata za zabezpečenie vkladov tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu. Vzhľadom na to, že Komisia neskúma odplatu za zabezpečenie dohodnutú pre tento vklad, totiž tento príklad nemôže odôvodniť záver, podľa ktorého angažovanosť spolkovej krajiny v Helabe nemá mať za následok prirážku k odplate.

97 V štvrtom rade žalobca spochybňuje, že skutočnosť, že spolková krajina má podiely v celkovej hodnote 361,5 milióna eur v iných podnikoch než Helaba, znižuje značné riziko koncentrácie kapitálu, ktoré existuje vo vzťahu k Helabe.

98 Je nutné konštatovať, že skutočnosť, že spolková krajina nesústredí v Helabe všetky svoje investície, ale 87 % z nich, nepostačuje sama osebe na potvrdenie záveru Komisie, podľa ktorého značná angažovanosť spolkovej krajiny v Helabe neodôvodňuje prirážku k odplate dohodnutej za sporný vklad.

99 Vzhľadom na body 88 až 94 vyššie však okolnosť, že tieto posledné aspekty, ktoré Komisia spomenula v napadnutom rozhodnutí, neumožňujú záver, že prirážka k odplate z dôvodu sústredenia rizík spolkovej krajiny v Helabe nebola potrebná, nemá za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, T-155/04, Zb. s. II-4797, bod 47).

100 Navyše treba uviesť, že veľkosť sumy, ktorú spolková krajina investovala do Helaby, vyplýva sčasti z jej rozhodnutia nerozdeliť špeciálny fond, o ktorý išlo vo veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie, a že na tomto sústredení rizík zo strany spolkovej krajiny nemá Helaba osobitný záujem, ktorý by ju nútil poskytnúť spolkovej krajine odplatu za zvýšenie rizika, ktoré preberá (pozri body 229 a 230 uvedeného rozsudku).

101 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je namieste záver, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa veľkosti investície spolkovej krajiny v Helabe nepreukazujú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že odplata za sporný vklad nemala byť vyššia ako odplata za zabezpečenie vkladov tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu.

— O nemožnosti zbaviť sa investície

102 Žalobca tvrdí, že skutočnosť, že spolková krajina nemá možnosť zbaviť sa investície, predstavuje rozhodujúci rozdiel v porovnaní s vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a kritizuje skutočnosť, že Komisia ju nezohľadnila pri určení trhovej odplaty. Žalobca v tejto súvislosti opakuje tvrdenia, ktoré uvádzal v rámci veci T-163/05 a ktoré sú rozobraté v bodoch 151 a 233 rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie. Treba ich preto zamietnuť z dôvodov vysvetlených v bodoch 152 až 154 a 234 až 237 uvedeného rozsudku.

— O riziku straty v prípade konkurzu

103 Žalobca tvrdí, že riziko straty v prípade konkurzu predstavuje rozhodujúci rozdiel v porovnaní s vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a kritizuje skutočnosť, že Komisia ho nezohľadnila pri určení trhovej odplaty. V tomto ohľade jednak opakuje tvrdenia, ktoré uviedol vo vzťahu k rozhodnutiu 2006/742, ako sú opísané v bode 108 rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie, a jednak vzhľadom na skutočnosť, že pred podaním žaloby mu nebol predložený návrh zmluvy z dôvodu jeho dôvernej povahy, tvrdí, že účastníci si pravdepodobne dohodli nižšie poradie sporného vkladu voči základnému imaniu, ako sa to podľa neho stalo pri vklade, o ktorý išlo vo veci, ktorá viedla k uvedenému rozsudku.

104 Pokiaľ ide o obsah návrhu zmluvy, postačuje konštatovať, že jej článok 4 stanovuje, že „v prípade konkurzu na majetok [Helaby] alebo v prípade jej likvidácie bude [sporný] vklad vrátený až po uspokojení všetkých veriteľov [Helaby] vrátane majiteľov podielových cenných papierov, ako aj veriteľov z iného zabezpečovacieho kapitálu v zmysle § 10 ods. 5a KWG, ale pred uspokojením majiteľov podielov na základnom imaní“.

105 Z návrhu zmluvy teda vyplýva, že sporný vklad má vyššie poradie než základné imanie a je, ako usúdila Komisia v odôvodnení č. 26 napadnutého rozhodnutia, v tomto ohľade porovnateľný s vkladmi tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, čo hovorí v prospech toho, aby odplata, ktorú si dohodli spolková krajina a Helaba, bola porovnaná s odplatou stanovenou pre vklady tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a nie s odplatou, ktorá vyplýva z investícií do základného imania. Je namieste poznamenať, že žalobca potom, čo na žiadosť Súdu prvého stupňa určenú Komisii dostal kópiu návrhu zmluvy, nevyjadril pripomienky v tomto ohľade.

106 Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenia, ktoré uviedol žalobca, treba ich zamietnuť z dôvodov vysvetlených v bode 109 rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie.

— O relevantnosti fixného charakteru odplaty

107 Žalobca po prvé uvádza, že z odôvodnení č. 26 a 29 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia usúdila, že skutočnosť, že odplata za sporný vklad je fixná a v zásade nezávisí od ročného hospodárskeho výsledku, hoci výška dividend závisí od účtovného zisku, ktorý dosiahla Helaba, predstavuje výhodu v porovnaní s investíciou do základného imania. Tvrdí, že štruktúra odplaty za sporný vklad má z hospodárskeho hľadiska výhody i nevýhody v porovnaní so štruktúrou odplaty za základné imanie.

108 V tejto súvislosti je namieste konštatovať, že aj keď je pravda, že Komisia v odôvodnení č. 29 napadnutého rozhodnutia uvádza, že vklad tichého spoločníka má pre spolkovú krajinu určité výhody v porovnaní s prevodom osobitného aktíva do základného imania, nezakladá však svoje posúdenie vo vzťahu ku kvalifikovaniu sporného vkladu na tomto tvrdení. Uvedené kvalifikovanie sa zakladá, pokiaľ ide o odplatu, na tvrdení nachádzajúcom sa v odôvodnení č. 26 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého spolková krajina rovnako ako investor do vkladu tichého spoločníka na kapitálovom trhu dostane celú odplatu, zatiaľ čo investor do základného imania má právo na vyplatenie

dividendy v pomere k zisku. Komisia teda neuvádza, že fixná odplata je výhodnejšia ako právo na dividendu. Iba usudzuje, že fixná odplata, aká je stanovená pre sporný vklad, je typická pre vklady tichých spoločníkov, a nie pre základné imanie, a preto tento druh odplaty dohodnutý medzi účastníkmi sporného vkladu ho približuje k vkladom tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu.

109 Za týchto okolností nie je potrebné skúmať tvrdenia žalobcu vo vzťahu k dôvodnosti tvrdenia Komisie nachádzajúceho sa v odôvodnení č. 29 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého vklad tichého spoločníka má pre spolkovú krajinu určité výhody v porovnaní s prevodom osobitného aktíva do základného imania.

110 Žalobca po druhé tvrdí, že v rozpore s tým, čo uvádza Komisia, fixná odplata nie je typická pre vklady tichých spoločníkov a variabilná odplata nie je typická pre základné imanie. V tejto súvislosti odkazuje na tvrdenia, ktoré uviedol v rámci veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie. Tieto tvrdenia pritom boli zamietnuté v bodoch 113 až 122 uvedeného rozsudku.

111 Žalobca po tretie tvrdí, že skutočnosť, že právo spolkovej krajiny na odplatu závisí od existencie ročného prebytku Helaby, predstavuje odlišnosť v neprospech spolkovej krajiny v porovnaní so štruktúrou vkladov tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, keďže pri nich právo na odplatu závisí v zásade od účtovného zisku emitenta a iba za určitých okolností od ročného prebytku, takže je menej pravdepodobné, že emitent odloží vyplatenie odplaty.

112 Treba poznamenať, že znalecké posudky, na ktoré odkazuje Komisia v odôvodneniach č. 59 a 60 napadnutého rozhodnutia, uvádzajú, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca, nie je zrejmé, že by podmienky upravujúce vyplatenie odplaty za sporný vklad boli menej výhodné pre spolkovú krajinu než bežné trhové podmienky. Aj keď investičná banka A skutočne usudzovala, že to tak je, investičná banka B a audítorská spoločnosť

sa domnievali, že podmienky upravujúce vyplatenie odplaty za sporný vklad sú pre spolkovú krajinu výhodnejšie, než je bežné.

113 V každom prípade je nutné konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 66 napadnutého rozhodnutia tvrdila, ako uvádza žalobca, že prirážka k odplate za prísnejšie podmienky vyplatenia by mohla byť odôvodnená. Rovnako však usúdila, pričom žalobca neuviedol argumenty v opačnom zmysle, že nezohľadnenie prirážky z dôvodu prísnejších podmienok vyplatenia neovplyvňuje jej posúdenie, keďže odplata za zabezpečenie vyplývajúca zo sadzby dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou za sporný vklad, zvýšená o náklady, ktoré tvorí daň z podnikania, teda 1,925 %, bola stále vyššia než trhová odplata za zabezpečenie vyplývajúca z pripočítania prirážky, ktorú navrhovala investičná banka A, k rozpätiu stanovenému znaleckými posudkami.

114 Za týchto okolností je opodstatnené usudzovať, že tvrdenia žalobcu nepreukazujú, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že ustanovenia návrhu zmluvy, ktoré sa týkajú odplaty, približujú sporný vklad k vkladom tichých spoločníkov, ku ktorým došlo na trhu, a že existujúce odlišnosti nebránia záveru, že sadzba odplaty dohodnutá medzi účastníkmi je v súlade s trhovou sadzbou odplaty za zabezpečenie.

— O relevantnosti vkladu z mája 2005

115 Žalobca tvrdí, že Komisia sa nemala odvolávať na vklad tichého spoločníka, ktorý vydala Helaba v máji 2005 (pozri bod 19 vyššie), keďže tento vklad nie je porovnateľný so sporným vkladom. Uvádza, že tieto dva vklady sa odlišujú najmä v tom, že vklad z mája 2005 upísali početní investori, bol kótovaný na burze a mal byť vrátený v menovitej hodnote zvýšenej o úroky, pričom nebolo stanovené zníženie z dôvodu

strát Helaby. Navyše navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil Komisii vyjadriť sa, či existujú dohody týkajúce sa poradia sporného vkladu, predovšetkým v porovnaní s vkladom tichého spoločníka z mája 2005.

116 Je nutné konštatovať, že Komisia spomenula transakciu z mája 2005 v napadnutom rozhodnutí len pre úplnosť potom, čo dospela k záveru, že odplata, ktorú si za sporný vklad dohodli spolková krajina a Helaba, bola v súlade s trhovými podmienkami. Za týchto okolností a keďže tvrdenia žalobcu týkajúce sa posúdení, na ktorých Komisia založila tento záver, boli zamietnuté, prípadná irelevantnosť porovnania s vkladom, ktorý vydala Helaba v máji 2005, nemôže mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia.

117 V každom prípade treba uviesť, že aj keby odlišnosti, ktorých sa dovoláva žalobca, boli relevantné a skutočné — čo spochybňuje Helaba, pokiaľ ide o výšku spätnej úhrady v prípade výpovede, pričom žalobca v tejto súvislosti nereagoval —, vklad z mája 2005 preukazuje, ako to Komisia uvádza v napadnutom rozhodnutí, že Helaba mohla vydať vklady tichých spoločníkov na trhu, ktoré by mali, pokiaľ ide o prvky predstavujúce pre ňu záujem — akými sú kvalifikovanie za základné vlastné zdroje a sadzba odplaty za zabezpečenie —, a za ktoré bola pripravená uhradiť investorom odplatu, s rovnakými vlastnosťami ako sporný vklad. Z toho vyplýva, že Helaba nebola z dôvodu svojej hospodárskej situácie nútená akceptovať sporný vklad, a preto bola schopná odmietnuť poskytnúť spolkovej krajine odplatu za vlastnosti vkladu, ktoré síce predpokladali zvýšenie rizika, ktorému by bola spolková krajina vystavená, ale neposkytovali Helabe žiadnu dodatočnú výhodu v porovnaní s vkladom emitovaným na trhu.

118 Je totiž potrebné uviesť, že veľkosť rizika, ktoré spolková krajina preberá pri svojich investíciách, je na účely ich kvalifikovania za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES relevantná len vtedy, ak by Helaba získala výhodu, ktorú by si nemohla zaobstarať na trhu.

119 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, treba zamietnuť druhý žalobný dôvod žalobcu.

O žalobnom dôvode založenom na porušení procesných práv žalobcu

Tvrdenia účastníkov konania

120 Žalobca tvrdí, že Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES, keďže na základe informácií, ktoré mala k dispozícii, nemohla nadobudnúť presvedčenie, že sporný vklad je zlučiteľný so Zmluvou o ES, a k opačnému záveru nedošla len preto, lebo chybne uplatnila kritérium súkromného investora, keď usúdila, že odplata za sporný vklad bola primeraná a hrubé refinančné náklady vyplývajúce z nelikvidného charakteru sporného vkladu sa mali odpočítať od odplaty.

121 Osobitne sa domnieva, že Komisia mala podrobnejšie analyzovať, či od odplaty, ktorú by vyžadoval súkromný investor, treba odpočítať refinančné náklady, ktoré znáša Helaba z dôvodu absencie likvidity, ako aj základné rozdiely, ktoré existujú medzi sporným vkladom a „trhovými" vkladmi tichých spoločníkov. Medzi týmito rozdielmi spomína skutočnosť, že spolková krajina je zbavená akejkoľvek možnosti výpovede alebo zbavenia sa investície, a veľmi vysoké riziko, ktoré akceptovala z dôvodu jednak veľkého objemu sporného vkladu a jednak „nahromadenia rizík" vyplývajúcich z uvedeného vkladu a vkladu, o ktorý ide vo veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie. Usudzuje, že Komisia mala takisto určiť, či súkromný investor, ktorého vklady predstavujú viac než 40 % vlastných zdrojov spoločnosti, ako je to v prejednávanej veci, by vyžadoval vyššiu odplatu.

122 Žalobca spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého všetky ťažkosti vyriešila v rozhodnutí 2006/742. V tejto súvislosti uvádza, že vo svojej žalobe proti tomuto rozhodnutiu podrobne vysvetlil početné osobitnosti predmetného vkladu vo vzťahu k iným „trhovým" vkladom tichých spoločníkov, ako aj dôvody, ktoré bránia odpočítaniu refinančných nákladov. Tvrdí, že niektoré z týchto tvrdení boli pre Komisiu nové, takže pri skúmaní sporného vkladu čelila novým otázkam.

123 Okrem toho tvrdí, že skutočnosť, že Komisia čelila vážnym ťažkostiam, preukazuje dĺžka predbežného preskúmania, a to pätnásť mesiacov, ktorá výrazne presahuje lehotu dvoch mesiacov stanovenú pre predbežné preskúmanie v článku 4 ods. 5 nariadenia č. 659/1999. Existenciu vážnych ťažkostí potvrdzuje podľa neho aj skutočnosť, že Komisia zaslala Spolkovej republike Nemecko spolu štyri žiadosti o informácie a tá požiadala o predĺženie stanovenej lehoty na svoju odpoveď.

124 Komisia, ktorú podporuje Helaba, spochybňuje tieto tvrdenia. Spolková krajina neuviedla argumenty v tomto ohľade.

Posúdenie Všeobecným súdom

125 Je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry je konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, ktoré dáva členským štátom a dotknutým odvetviam záruku, že budú vypočuté, a Komisii umožňuje úplne vyjasniť všetky okolnosti veci pred vydaním svojho rozhodnutia, nevyhnutné, pokiaľ Komisia čelí vážnym ťažkostiam pri posúdení, či je štátne opatrenie zlučiteľné so spoločným trhom (rozsudok Súdneho dvora z 20. marca 1984, Nemecko/Komisia, 84/82, Zb. s. 1451, bod 13). Komisia sa preto môže pri prijímaní rozhodnutia priaznivého pre štátne opatrenie obmedziť na predbežnú fázu podľa článku 88 ods. 3 ES len vtedy, ak nadobudla v rámci prvého preskúmania presvedčenie, že toto opatrenie buď nepredstavuje pomoc v zmysle článku 87

ods. 1 ES, alebo ak je kvalifikované ako pomoc, že je zlučiteľné so spoločným trhom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb. s. II-81, bod 329).

126 Aj keď je právomoc Komisie vo vzťahu k rozhodnutiu o začatí tohto konania viazaná, Komisia môže v súlade s účelom článku 88 ods. 3 ES a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorú má, začať dialóg s oznamujúcim štátom alebo s tretími stranami, aby v priebehu predbežného konania prekonala prípadné vzniknuté ťažkosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, Zb. s. II-867, bod 45, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2005, Tramarin/Komisia, T-426/04, Zb. s. II-4765, bod 29).

127 Rovnako je však potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry má pojem vážne ťažkosti objektívnu povahu. Existenciu takých ťažkostí treba hľadať tak v okolnostiach prijatia napadnutého aktu, ako aj v jeho obsahu, a to objektívnym spôsobom, porovnaním odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktorými Komisia disponovala v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti spornej pomoci so spoločným trhom (rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 126 vyššie, bod 47; pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. septembra 1995, SIDE/Komisia, T-49/93, Zb. s. II-2501, bod 60). Žalobca znáša dôkazné bremeno existencie vážnych ťažkostí, pričom takýto dôkaz môže predložiť prostredníctvom súboru súhlasných čiastkových dôkazov týkajúcich sa jednak okolností a dĺžky predbežného preskúmania a jednak obsahu napadnutého rozhodnutia.

128 V prejednávanej veci žalobca na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého Komisia nemohla prekonať všetky ťažkosti, ktoré prinieslo posúdenie sporného vkladu, v podstate tvrdí, že Komisia dospela k záveru, že sporný vklad má trhový charakter, len preto, lebo nesprávne uplatnila kritérium súkromného investora, a odkazuje v tomto ohľade na svoje tvrdenia týkajúce sa porušenia článku 87 ES.

129 Otázku, či Komisia nesprávne uplatnila kritérium súkromného investora, však nemožno zamieňať s otázkou existencie vážnych ťažkostí, ktoré vyžadujú začatie konania vo veci formálneho zisťovania. Skúmanie existencie vážnych ťažkostí totiž nemá za cieľ zistiť, či Komisia správne uplatnila článok 87 ES, ale určiť, či ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia mala k dispozícii dostatočne úplné informácie na posúdenie zlučiteľnosti sporného opatrenia so spoločným trhom.

130 Skutočnosť, že posúdenie sporného vkladu Komisiou bolo podľa názoru žalobcu nesprávne a táto inštitúcia nezodpovedala určité výhrady, ktoré jej boli predložené v rámci veci T-163/05, neznamená, že sa nemohla vyjadriť k predmetnému opatreniu na základe informácií, ktoré mala k dispozícii, a že preto mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania na doplnenie svojho prešetrenia. Osobitne je potrebné poznamenať, že akékoľvek tvrdenie, ktoré uvedie dotknutá osoba v rámci odlišného konania týkajúceho sa podobných okolností, nevedie nevyhnutne k vážnym ťažkostiam, ktoré si vyžadujú začatie formálneho konania.

131 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia mala podrobnejšie preskúmať základné rozdiely medzi sporným vkladom a vkladmi tichých spoločníkov na trhu, ako aj dôsledky jeho nelikvidného charakteru, treba pripomenúť, že Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k vkladu, o ktorý išlo vo veci, ktorá viedla k rozsudku z tohto dňa, Bundesverband deutscher Banken/Komisia (T-163/05), už citovaného v bode 14 vyššie, i vo vzťahu k ďalším transakciám týkajúcim sa Landesbanken (krajinských bánk) a že pri tejto príležitosti sa diskutovalo okrem iného o vlastnostiach sporného vkladu spomínaných žalobcom, akými sú objem prevedených finančných prostriedkov, veľkosť podielu na základných vlastných zdrojoch Helaby, ktorú predstavujú, stály charakter vkladu, nemožnosť zbavenia sa investície, ako aj zohľadnenie vyšších nákladov spojených s predmetnou transakciou v porovnaní s transakciami, ku ktorým došlo na trhu, z dôvodu nelikvidného charakteru prevádzaných aktív. Osobitne je potrebné podotknúť, že v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, tvrdenie založené na kompenzácii nelikvidného charakteru zníženou integračnou hodnotou už bolo rozobraté v priebehu preskúmania, ktoré

predchádzalo vydaniu rozhodnutia 2006/742. Za týchto okolností treba konštatovať, že nielen Komisia mala ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia k dispozícii informácie, ktoré jej umožňovali posúdiť relevantnosť každej z vlastností sporného vkladu, ktoré spomína žalobca, ale aj on rovnako ako každá ďalšia dotknutá osoba mal možnosť poskytnúť Komisii všetky informácie, ktoré považoval v tomto ohľade za potrebné.

132 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu založené na dĺžke predbežného preskúmania a skutočnosti, že Komisia zaslala Spolkovej republike Nemecko pred vydaním svojho rozhodnutia viaceré žiadosti o informácie, treba konštatovať, že dĺžka preskúmania sporného vkladu prekročila lehotu stanovenú na predbežné preskúmanie oznámeného opatrenia, aj keď sa zohľadní pochopiteľná snaha Komisie vyčkať na ukončenie konaní vo veci formálneho zisťovania, ktoré sa začali vo vzťahu k skorším transakciám v prospech Landesbanken, a že Komisia zaslala Spolkovej republike Nemecko tri žiadosti o informácie, z čoho jedno bolo vzaté späť. V tejto súvislosti z judikatúry síce vyplýva, že uplynutie lehoty výrazne presahujúcej čas, ktorý normálne vyžaduje predbežné preskúmanie, ako aj obsah diskusií, ku ktorým došlo medzi Komisiou a dotknutým členským štátom počas tejto fázy konania, môžu predstavovať čiastkové dôkazy existencie vážnych ťažkostí posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, body 14, 15 a 17, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. mája 2000, SIC/Komisia, T-46/97, Zb. s. II-2125, body 89 a 102). Vzhľadom na tvrdenia žalobcu a okolnosti veci skúmané v bodoch 129 až 131 vyššie je však opodstatnené usudzovať, že lehota, v ktorej došlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia, i zaslanie viacerých žiadostí o informácie nemôžu v prejednávanej veci postačovať na preukázanie toho, že Komisia vydala napadnuté rozhodnutie napriek existencii vážnych ťažkostí.

133 Tento žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

134 Keďže všetky dôvody, ktoré uviedol žalobca, boli zamietnuté ako nedôvodné, je namieste zamietnuť žalobu.

O návrhoch na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania

135 Vo svojej žalobe žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil Komisii predložiť tieto dokumenty:

— znalecké posudky a správu audítorskej spoločnosti spomínané v odôvodnení č. 46 napadnutého rozhodnutia,

— návrh zmluvy týkajúcej sa sporného vkladu spomínaný v odôvodnení č. 16 napadnutého rozhodnutia,

— výpočty, ktoré mali určiť hodnotu sporného vkladu, spomínané v odôvodnení č. 15 napadnutého rozhodnutia, ako aj osvedčenia audítorských spoločností.

136 Okrem toho žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil Komisii jednak pomenovať emisiu, ktorú spomína v odôvodnení č. 74 napadnutého rozhodnutia a ktorou investor nadobudol celé základné vlastné zdroje nemeckej banky za sumu 500 miliónov eur, a jednak ho informovať, či existujú dohody týkajúce sa poradia sporného vkladu, a to najmä vo vzťahu k vkladu z mája 2005.

137 Vo svojej replike žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd vyzval Komisiu na predloženie dôvernej verzie napadnutého rozhodnutia a zmluvy o záruke uzavretej medzi vlastníkmi Helaby.

138 Znalecké posudky, správu audítorskej spoločnosti, návrh zmluvy a dôvernú verziu napadnutého rozhodnutia Komisia na žiadosť Súdu prvého stupňa predložila (pozri bod 24 vyššie). Čo sa zvyšnej časti týka, vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa ukazuje, že Všeobecný súd mohol o prejednávanej žalobe rozhodnúť na základe dokumentov, ktoré mu predložili účastníci konania.

O trovách

139 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie, spolkovej krajiny a Helaby.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Bundesverband deutscher Banken eV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisie, Spolkovej krajiny Hesensko a Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.

Czúcz Vadapalas Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. marca 2010.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 542

A — Sporný vklad ..... II - 542

B — Správne konanie a napadnuté rozhodnutie ..... II - 544

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 548

Právny stav ..... II - 550

1. O prípustnosti ..... II - 550

2. O veci samej ..... II - 551

O žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia ..... II - 551

O kvalifikovaní sporného vkladu ..... II - 552

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 552

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 554

O zohľadnení dane z podnikania ..... II - 558

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 558

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 558

O odpočítaní refinančných nákladov ..... II - 559

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 559

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 560

O trhovom charaktere odplaty dohodnutej medzi spolkovou krajinou a Helabou ..... II - 560

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 560

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 561

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ES ..... II - 562

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 562

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 564

— O veľkosti investície ..... II - 564

— O nemožnosti zbaviť sa investície ..... II - 570

— O riziku straty v prípade konkurzu ..... II - 570

— O relevantnosti fixného charakteru odplaty ..... II - 571

— O relevantnosti vkladu z mája 2005 ..... II - 573

O žalobnom dôvode založenom na porušení procesných práv žalobcu ..... II - 575

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 575

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 576

O návrhoch na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania ..... II - 580

O trovách ..... II - 581